

NYIREGYHÁZA.

Társadalmi hetilap. — Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. Prok Gyula,
kiadó-tulajdonos.

Hirdetéseit és előfizetéseket

elfogad a kiadó-hivatal: **Nyiregyháza,**
iskola-utca 13-ik szám.
Egyes szám ára 10 krajczár.

Jég-kár szövetség.

A magyar társadalom szervezkedése abban a tekintetben, hogy általános érdekkörbe vonja be az egyént, s hogy ez utóbbi érdekeinek védelmében az összeség is részt vegyen, igen rövid multtal bír. A szervezkedés gondolata egészen új, jóllehet a külföld igen régen kínálta a formát, a czélt és eszközöket, amelyek recipiálásával a szervezkedés minden érdek vonalon igen könnyen megvalósítható lett volna. Konservatív hajlamaink mellett nehezen ment a megbarátkozás oly társadalmi intézményekkel, amelyek forrása más nemzetekhez vezet.

Inkább a törvényhozás kezdeményezésére, s néhány konkrét vonatkozásban a szervezkedés megvalósítása után kezdett a magyar társadalom hangulata felmelegedni az iránt, a gondolat iránt, hogy az állami feladatkoron kívül eső egyéni érdekek védelme és támogatása a társadalom tömörítése által valószínűsíthető meg.

Különösen a polgárok vagyoni és gazdasági érdekei azok, amelyek mind sürűbben találnak menedéket a szervezkedés refugiuma alatt.

Legújabb ismét egy hatalmas terv foglalkoztatja az ország legelső gaz-

dait, s ez az általános jégsvövetség megalakítása.

A nyomós indokok egész legiója harcol amellett, hogy a jégbiztosítás ügye jelenlegi szervezetében sokáig fenn nem maradhat. Főképp a legutóbbi év szokatlanul nagy jégjárása terelte az érdeklődést a jégbiztosítás általános érdekű ügyére.

Az új rend legtermészetesebb alapjai a kölcsönösségben fekszenek. A kölcsönösség a legtágabb határokig terjesztetik ki s végczélja az volna, hogy az ország valamennyi birtokosa s minden termő területe bevonassék a jégsvövetségbe kötelezőleg. E nemes irányu mozgalom élén Magyarország legelőkelőbb birtokosai állanak s az eszmének megnyerték már a földmivelségi minisztert is. Egyelőre a svövetség megalakításához 2500000 hold földet akarnak bevonni, melyeknek holdja után 1 frtjig terjedne minden birtokos szavatossága. Rövid idő múlva aztán, ha az ilyen módon létesült svövetség előnyei a tapasztalat által meg fognak erősíttetni, a svövetségbe való belépés kötelezőnek mondatnék ki minden birtokosra.

Az állam megígért támogatása megtérítést találja abban, hogy a 90-es években átlag a jégkárok miatt

400,000 frt adó engedtetett el, amely összeg a svövetség czéljaira engedtetvén át, aminek ellenében a kötelező jégbiztosítás után az adó elengedés amugy is fölöslegessé váland.

A svövetség alapgondolata az, hogy jelenleg a biztosítási díj annyira magas, hogy a ki-gazdák vagy épen nem biztosítják terményeiket, s kitelezik magukat inkább az időjárás esélyeinek, vagy nem biztosítanak oly mérvben, hogy jégkár megtérítésében teljes kárpotlast találhatnának. A svövetség általánosítása oly nagy pénz alapoz fogja juttatni az érdekelteket, hogy bármily terjedelmű elemi csapást ki bír, anélkül, hogy a tényleges kárnak csak egy részét térítené meg, mint a hogy az például tavaly a dunántúli megyékben történt, s anélkül, hogy a svövetség tagjai nagy kockázatot volnának kénytelenek túrni. A tagok által fizetendő díj ugyanis legfeljebb holdanként 1 frt lehet, ellenben kevés jégverésű esztendőben alig fog 20—30 kr-ra felmenni.

A létesítő bizottság a jégkár svövetségnek az állam támogatásával készülő propagandát csinálni, s amennyiben az első kísérlet bevállik, a svövetség törvényhozás útján lenne szabályozandó.

A „NYIREGYHÁZA” TÁRCZÁJA.

Kályha.

Irta: 8.

„Sablonos szerelemi dráma” mondja a „nyarközönség.” „Riport” szól a kritikushad. Durva szüleménye a dekadenciának, kritizálnak a morális mamák és profeszorok. — Arra nagyon kevesen gondolnak, hogy ilyen sablonos, riportzerű és dekadens szerelemi históriák hatalmas százalékát képezik az élet tragédiáinak.

A fényes tisztli bál a szünóra alatt mintha egy idegkábító, érzékmámorító líttbe olvadt volna. A dekolletált hölgyek bágyadtan támaszkodtak a fényes egyenruhás tiszték karjára. A pihgő kebleik érzékiséggel töltöttek el a blazirt és ezinikus férfiakat. A villany idegbántó fénye csak fokozta az általános érzékiséget. Az oriaszi tánczrend úgy tűnt fel, mintha a meztelen falnak fügefalevele volna.

A tánczteremtől félreeső buffetben szorosán egymás mellett ülnek a férfiak és nők. Halkan diskurálnak és a sudgósas elfojtott zajból olykor-olykor kitor a léha kacagás. Igazi századvégi bál volt. A nők szinte sóvárogtak a két után és sajnálták, hogy a férfiak között nem akad egy De Sade marquis.

Csak Felszeghy kapitány nem leli helyét. Magánkívül jár-kei a tánczteremben és buffetben. Mióta legényeletétől elbúcsuzott még

nem esett meg vele, hogy felesége nélkül mulatságba menjen. Most is csak az asszony beszélte rá, ki az utolsó perczben heves fejgörsöt kapott s nem tudott eljönni. Hiába mondta, hogy ő is otthon marad, nem akart beleegyezni. Papushónok fognak tartani, hisz tudod úgy is, mennyire gúnyolódnak feletted társaid, hogy mióta megházassodtál nem dorbézolsz velök. Miattam ne aggódj, a migrain reggelre elmúlik.

Nagynehezen ráhagyta magát beszélni, hogy jöjjön el a bába, de már bánta, hogy engedett. Valósággal üldözik a kérdezősködésekkel: Hol van felesége, Felszeghy? és midőn mondja, hogy beteg, sajnalkoznak, de hangjukból mintha gúnyt olvasna ki.

Végre bement a buffetbe, hogy kissé lehűtse szomjuságát. A szünóra már vége felé járt és a párok a tánczteremben várták a táncz megkezdését. A buffetben kevesen voltak. Felszeghy egy oszlop melletti bársony pamplára telepedett le háttal egy élénken diskuráló párnak, kik az emberszólás hevében nem vették észre beletpált. Egy tisztült ott egy élénk nyelviünek ismert hölgygel és mulatságból a közönséget vették kritika alá.

Felszeghy egy darabig oda sem figyelt, később azonban úgy tűnt fel neki, mintha nevét emlegették volna. Önkénytelenül figyelni kezdett.

— Látta Felszeghyt — szólott a hadnagy, — úgy jár itt, mint egy párját vesztett gólya. — Bezzeg nem búsol a felesége, mulattatja Kendy főhadnagy!

Felszeghy felugrott, megkerülve az oszlopot, odarohant a tiszt elé és képből ki-kei ve kiállott.

— Aljas, ne rágalmazd a feleségemet! A tiszt nem veszve el hidegvérét, durván szólott:

— Erjed haza és győződj meg magad, bakkecske!

Megállt ezért számolsz — felelt Felszeghy s sarkon fordulva ott hagyta a tisztet. A terem másik végében ült két barátja, azok mellé telepedett, de csak rövid ideig diskurált velök, azután kocsi-ba vetette magát és hazahajtatott.

Lassan elgondolkozva botorkált fel másodemeleti lakására. Nesztelenül nyitotta ki az előszoba ajtaját, és a hálószoba felé indult. Az ajtót zárva találta. Felesége biztosan félt és becsukta a belső szobát.

Halkan kopogtatott.

— Alszol Irma?

Hangosabban kezdte kopogtatni, de midőn erre sem kapott választ, türelmét veszve teljes erejéből dörömbözött az ajtón.

Végre egy gyöngye sikoly hallatszott és egy asszonyi hang kiáltotta ki:

— Ki az?

— En vagyok csak nyisd ki.

— Várj, rögtön csak meggyujtom a lámpát.

Néhány perczig csend állott be. A férfi türelmetlenül állott az ajtó előtt. A szobából gyöngye nesz hallatszott ki, mintha valaki futkároznék, majd kulcsok zörgését hallatszott.

Közügyek.

— **Vármegyei közgyűlés.** Szabolcsvármegye törvényhatósága e hó 20-án rendkívüli közgyűlést tart, melynek legfőbb és egyuttal legfontosabb tárgyai Nyiregyháza város képviselőtestületének a vasúti út kiépítésére vonatkozó felterjesztése, s e tárgyban beadott felelőzések, továbbá a nyiregyházi Sóstóra vezetendő villamos vasút ügye, s az ezzel kapcsolatos felelőzések lesznek.

— **A közigazgatási bizottság** rendes havi ülését, amelyet ma kellett volna megtartania, e hó 23-ra halasztotta el közbejött akadályok miatt.

— **Szabolcsvármegye állandó választmány**a e hó 17-én ülést tart, amelyen a 20-iki közgyűlés tárgyai kerülnek megvitatás alá.

— **Képviselői közgyűlés.** Nyiregyháza 1899. évi márczius hó 10-ik napján délután 3 órakor esetleg pótlólag márczius 14-én délután 3 óratól a városháza dísztermében rendes képviselői közgyűlés lesz a következő tárgysorozattal: 1. Magy. kir. belügyminiszteri leirat az ideiglenes állami adómentességben részesülő házak és földek községi pótdadóival megrovása tárgyában. 2. Vármegye-bizottsági határozat a nyiregyháza — vásárosnamenyi va-ut létesítésénél Nyiregyháza rendezett tanácsú város által 20,000 frt értékű törzsrészesvényjegyzésének jóváhagyása tárgyában. 3. Tanácsai előterjesztés az 1898. évi házi pénztári számadások felülvizsgálata egy bizottság kiküldése tárgyában. 4. A debreczeni állami erdőfelügyelőség hivatalos megkeresése állami facsemete kert létesítése céljából a városi mintakertből 10 hold földnek átadása tárgyában. 5. Tanácsai előterjesztés a Nikelszky Mátyás féle 1000 frtos alapítvány kamatainak odaitétele tárgyában. 6. Építkezési, szakosztályi és tanácsai előterjesztés s ennek kapcsán a városi építkezési szabályrendelet-tervezet bemutatása. Esetleg más tárgyak.

— **Katonai lóvásár.** A Miskolcra áttérő 7-dik számú loásvató-bizottság Kiszvárdán márczius 27-én d. e. 8 órakor katonai lóvásárt fog tartani e ezen alkalommal sorozat 1. 4. 5. 6 és 7 éves katonai célokra alkal-

mas hátsólokat 158 centiméter minimális és 166 centiméter maximális mértékkel. IV. 3 éves csikókat a cs. és kir. csikó-telepek számára majus és junius havában vásárol. V. A most vásárlandó lovaknak fejlettségük és jó karban kell lenniök; kiéhezett, lehajlott, gyenge lovakat, vagy a melyek nehéz mezei munka következtében járásukban hiányosak, be nem sorozhatók. VI. Marhalevél (az úgynevezett „Rédia“) okvetlenül szükséges. A bizottság nincs feljogosítva ennek átnyújtása alól valakit felmenteni. VII. A törvényes szavatossági hibák 30 napra terjedő felelősséggel a következők: „Gonosz mirigy, takonykór, száraz keh, kórság, bőrtakony, csökönység, fekete hályog és havi vakság.“ Az eladókknak kötelezni kell magukat azon remondataért, melynek a szavatossági határidő alatt a felsorolt hibák bármelyike fellépne, vagy más, tökéletesen alkalmas lovat állítani, vagy pedig azt visszavenni és a vételért, valamint az élelmezési költségeket megtéríteni.

Képviselői közgyűlés.

Igen nagy érdeklődés mellett folyt le a f. hó 7-én tartott tisztújító képviselői közgyűlés, amelyen **Mikecz János** alispán elnökölt. Az érdeklődést nem valami eltebe vagó ügye a városnak keltette fel, hanem a választás, vagyis azon körülmény, hogy valamennyi aspiráns — pedig szép számmal volt — igyekezett a maga híveit behozni.

Az érdeklődés központja a gazdasági tanácsosi állás volt, amelyre 5 pályázó akadt.

Elnököl alispán a közgyűlést megnyitván, felhívta a közgyűlést, hogy a kijelölt bizottságba ket fogot válasszon meg. Egyhangulag **Benicsky Miksa** és **Somogyi Gyula** választották meg, míg az alispán a maga részéről **dr. Ferlicska Kálmánt** és **Borbély Sándort** nevezte ki. A szavazatszedő küldöttség elnöke **Geduly Henrik** lett.

A kandidacionális bizottság hosszu tanácskozás után a gazdasági tanácsosi állásra első sorban **Jánószky Endre** adópénztáros, **Nádóssy Emil** földbírtokost és **Kovács P. Pál** rendőrtanácosát jelölték.

A névszerinti szavazás 10 képviselői tag kérelmére elrendeltetvén, eredménye az lett,

— Nem igaz! házudsz! tudsz róla, hisz a szeretőd! Most is nálad volt és azért várakoztattál az ajtó előtt, hogy elrejtessed! Felelj, hová dugtad a szeretőd?

— Nincs szeretőd!

A férfi jobb kezével megfogta az asszony karját s durván kirántotta őt az ágyból.

Piszkos hát igaz! beszéltek rólad és én miattad holnap verekszem! Czudar, hol van a szeretőd?

Az asszony összeszedte egész lélekjelentését és a méltatlanul megsértelt nő önértékeléssel felelt férjének.

— Igazán disznóság, a mit velem művelsz. Hazajövet holtra rémítsz dörömböléssel, azután minden ok nélkül kihuzol az ágyból és olyan nangan beszélsz velem, hogy azt még a legutolsó utcai leány sem tűrné. Ugy látszik berugtál és most részeg fővel nekem támadsz. Eredj fekdűj le és hagyj beken.

Felszeghy nem hallgatott nejére és folyton ismétlé.

— Beszélj hol van a szereőd?

— Engedj engem így a hogy vagyok, visszamegyek szüleimhez veled tovább nem lehet élni!

Az asszony összeszedte minden erejét kiszakította magát a férfi kezéből és az ajtó felé rohant.

Ez utána ment, megfogta két karját letepete a földre és ráterdepelt. Dulakodás közben az asszony válláról lecsuszott az ing és gömbölyű mellét teljesen látni engedte. A férfi érzeit most nem ingerelték az asszony telt idomai, hanem tovább faggatta.

— Mondd, hol a szeretőd, mert megöllek!

hogy Kovács P. Pál kapott 62 szavazatot, Jánószky Endre 46, és Nádóssy Emil 45 szavazatot. A községi törvény rendelkezései értelmében a tanács tag általános szótöbbséggel lévén csak megválasztható, elnöklő alispán Jánószky Endre és Kovács P. Pál között újból elrendelte a névszerinti szavazást, amelynek folyamán Kovács P. Pál 79 szavazatot, Jánószky Endre pedig 76 szavazatot kapott. E szerint gazdasági tanácsos Kovács P. Pál lett, akit hívei élénk eljenzéssel üdvözöltek.

A Sixty József alszámvevő történt megválasztása folytán megüresedett pénztári tisztviszti állásra három pályázó lett jelölve. — Első helyen Bruschek Sámuel, aztán Motoska Sámuel és Nagy Sándor. Az elrendelt névszerinti szavazás eredménye az lett, hogy Motoska Sámuel 80 szavazattal ellenjelöltjei 22 — 22 szavazatai ellenében számtisztító megválasztott.

A pályázati hirdetményben a netán megüresedő állásokra is pályázat nyitattván betöltésre várt még a Kovács P. Pál gazdasági tanácsosá történt megválasztásával megüresült rendőrtanácsosi állás. Erre jelölve lettek **Veleneczy László**, **Murányi Géza** és **Mikecz József**. A képviselőt ezt az állást is névszerinti szavazással töltötte be. Mikecz József kapott 79 szavazatot, Veleneczy László 45, és Murányi Géza 3 szavazatot, amihez kepest elnököl alispán Nyiregyháza város rendőrtanácsosá Mikecz Józsefet megválasztották kijelentette.

Ez utóbbi állásra történt szavazás eredménye általános meglepetést keltett s mindenütt élénk megbeszélés tárgyat képezi.

A megválasztottak valamennyi jelen lévén, a hivatali esküt azonnal letették.

A közgyűlés 1 órakor az alispán élte-tése közben ért véget.

A helybeli kerékpár-egylet közgyűlése.

A helybeli kerékpár-egylet f. hó 3-án tartotta meg rendes évi közgyűlését a Tester-fele czukrázdaiban. Az életrevaló egyesület, mely folytonosan erősödik és idővel

— Nincsen szeretőd, mondtam már.

A férfi ös-szeszorította erős ökleit és teljes erejéből az arcaiba csapott.

— Nesze piszkos, majd megkeresem én!

Felkutatta az egész szobát, de nem találta. Azt hitte, hogy a szekrényben lesz? Kinyitotta szekrény ajtaját, de ott csak tiszt ruhát talált, melyről látta, hogy nem az övé. Ezyik fölkban köpeny volt, míg a többi öltönydarabok szanasz. t szorra heverték a szekrény aljában.

Dühösen huzta ki a ruha-darabokat szettepte és rádobta az üstötől elalélt asz-szonyra. Majd rávetette magát az élettelen testre és ütlegelni kezdte.

— Megtalálom, ha meghalok is. Biztosan a másik szobába rejtette.

Kezébe vette a kardját és a lámpával a szomszéd ajtóhoz ment. Az ajtó be volt csukva s már arra gondolt hogy betörni, mikor észrevette, hogy kívül van a kulcs. Kinyitotta az ajtót s bement a szobába.

Körülnézett de nem talált senkit. A fütetlen szoba hideg levegője kissé magához térítette. Töprengeni kezdett. Hátha nem igaz, lehet, hogy gyuanyu alaptalan volt és ő a legdurvább módon bántalmazta feleségét.

Már-már visszaakart térni, hogy bocsánatot kérjen feleségétől, de belsejében üzte, hajtotta valami ingerelve a további kutatása.

A szobában hatalmas porcellán kályha volt. Nem állott közvetlenül a fal mellett, de attól csak néhány centiméternyi távolság választotta el. Odavilágított kis lámpájával, hátha odabujt a csabító.

Ott állott a kályha mellett talpig fehérben egy reszkető alak. Gyáván megörnyedve

Felszeghy teljesen elvesztette türelmét.

— Nyisd ki azonnal, mert betöröm az ajtó!

Végre az asszony kinyitotta.

A szobában sötét volt.

— Ha már annyi ideig várakoztattál legalább a lámpát meggyújthatad volna, dörömgött Felszeghy.

— Nem lelek gyufát, vetkezzél le és fekdűj le sötétben. Ágyadat megtalálod.

— Van nálam gyufa, majd meggyújtom én a lámpát.

A kis éjjeli lámpa gyöngye fényével bágadt világosságot árasztott.

Felszeghy vetkezni kezdett. Míg felső ruháját levetette, kikérdezte a feleségét, hogy meddig tartott a fejtörése. Ez szemrehányást tett neki, hogy épen a legjobb almából dörömbözte fel. A fejtörése már elmúlt, és a felől bátran ott maradtatott volna a bálban reggelig.

A tiszt a nadrág zsebébe nyult, kivette pénztárcáját, hogy szokása szerint párnája alá tegye. Amint félrehajította a párnát, alóla egy zsebkendő húzott ki. A kis lámpa fényével figyelmesen megnézte a zsebkendőt, melyről első pillanatra látta, hogy nem az övé. A kendőn hétágu korona és K. F. monogrammm volt kivarva.

Hirtelen gyótró gyanu fogta el és magából kiverte rakiáltott az asszonyra.

— Hogy kerül ez ide?

Az asszony, kit a kitörés váratlan rohama meglepett, eleintén az ijedségtől megdermedve hallgatott. Később azonban összeszedte magát és szinlelt közönséggel felelő:

— Mit tudom én, biztosan elcsereitelt valakivel.

hazai kerékpár sportunk tekintélyes és számottevő tényezőjeként szerepelhet. régi tisztikarát egyhangulag üljög megválasztotta. A közgyűlést a Koronában kedélyes társas vacsora követte. Az egyesületi titkár által felolvasott jelentés így hangzik:

Tisztelt közgyűlés!

A múlt év február hó 12-én tartott közgyűlés óta lefolyt idő eseményeiről, egyelőre a múlt év alatt tanúsított tevékenységéről van hivatva ezen jelentésem számot adni. Az előadandók igazolni fogják azon meglepedést, mondhatnám naiv büszkeséget, melylyel az elmúlt időszakra visszatekintünk. Eseménydús és dicsőségteljes időszak volt ez; — kiléptünk egyszerre a szerénység homályából, ismerkedtünk és ismertettük magunkat, látogatásokat tettünk és fogadtunk, és míg egyrésztől mindenütt kitüntető szívélyességgel fogadtattunk, addig magunk is a magyar hagyományos vendégzeretet példáját mutattuk be.

Az első hivatalos kirándulást június hó 9-én tettük meg a kora reggeli órákban Nagy-Kállóba. Az újra együtt való találkozás lelkes és kedélyes hangulatot okozott. Június 19-én Tokajba történt kerekedés.

Július 1-én az újonnan belépett tagokkal való ismerkedés céljából a Sóstón kedélyesen vacsoráztunk es holdvilágnál történő vissza. Itt beszéltek meg a július 3-ára szóló debreczeni meghívást, a melynek kissé rideg hangja meglehetősen lehangoltságot okozott. Mindennek dacára kilenczen indultunk el július 3-án reggel kerekén, és pedig négyen Nyiregyházáról, a többiek Fejértől. Megérkezve Debreczenbe, csak hálával emlékezhetünk meg a rendkívül szívélyes és kitüntető fogadtatásról. Maga a debreczeni verseny, melyen egyelőre Okolicsányi úr kérésére felversenybírói tisztre, mindenek felett szép és tanulságos volt. A pálya versenyen rendezett futamok folyton a nézők szeme előtt gyönyörű látványt nyújtottak. Az esti banketten is meg-megújuló ünneplések tárgyává tettünk.

Feledhetlen nap lesz július 17-ike is, a midőn debreczeni sporttársaink kerestek fel hölgyeikkel együtt minket. Mintegy 50 ke-

rékpárral vonultunk be a vasútról, leszállva a Korona udvarán, kedélyesen villásreggeliztünk; — egyszerre négy zöld dress tünk fel és ime négy díszgyőri választotta kirándulásának végpontjait városunkat. Még kellemesebben lepelt meg Guttman úrnak, a kedves szerencsés elnökének betoppánása. Így szép társasággal szaporodva vonultunk fel ebédelni a Sóstóra, hova városunk előkelősége is kijött, es a hol átünönnél elköltött ebéd után rögtönzött tánczra perdült a kerékpárosok fardhatlan fiatalága. A midőn megjegyzem, hogy a vendéglátás költségeit az egylet fizette, kiemelem a debreczeni kerékpár-egylet meleg hangu köszönő iratát ez alkalommal.

Július 31-én — bár a megszokottnál kevesebb számban — rándultunk át a szerencsiek versenyére. A megszokott szívélyes fogadtatás most sem maradt el, és az országúti verseny tanulságait, a rendezés részleteit élénk megfigyelés tárgyává tették a mieink.

Tették ezt különösen azon tervből folyólag, hogy augusztus 20-án mink is ilyet rendezhessünk. Augusztus 10-diken összehívjuk az összes működő tagokat, az elvi megállapodások és a részletek megbeszélése céljából. Megállapítjuk a programot, megválasztjuk, kijelöljük a vezérő tisztiségeket, bele vonjuk az egész előelő társadalmat. Védnöknek felkerjük ő méltóságát, br. Feilitzsch Berthold főispant, ki lekötelező szívélyességgel fogadja el a védnökséget. Megválasztjuk a versenyintézőséget, pályabírákat, versenybírákat, orvosokat, kiosztjuk a szerepeket, jelvényeket, érmeket rendelünk, nyomtatványokat hord szét a posta, verseny szabályok készülnék és ily előkészület után várjuk a nagy napot, lesve a versenyre jelentkezőket.

Hát t, közgyűlés, büszken tekinthetünk vissza első versenyünkre, az minden tekintetben sikerült. Sikerült azért, mert az egész társadalom érdeklődéssel mellett folyt le, sikerült a jelentkezések és nevezések szép számánál fogva, sikerült a mulatság szempontjából, vendéglátás kifogástalansága okából, de sikerült azért is, mert kezdő egyelőre dicsőséget is hozott.

Nagy nehezen feltápáskodott és ágya felé ment. Hirtelen szemébe ötlött a szalon üveg ajtaján kiesillanó fény. Bement a másik szobába.

Az ott szeme elé táruló látvány józan gondolkodástól végkép megfosztott. A szalon butorai szerte hányva. A szoba közepén vértöcsében Kendy szétdarabolt holttette. A kályharól a verespek szabálytalan alakokat rajzolva hulottak s a szobában levő félvilágosságnál a kályha fehér falán feketének látszottak.

Az asszony idegzetét megragadta a látvány. — Megállott a kályha előtt és fénytelen szemével szinte megkövülten mozdatlanul nézte a vér által kepezett alakokat. A gyorsan feloszló hullá büzt terjesztett.

Az asszony csak bámúlt. Vízión támadtak. Örült képzeletében minden verespep egy-egy kísértetté változott és azok üldöztek és rohannak feléje.

Minden erejét összeszedve leküzdötte testének merevségét. A kályha mellett nagy kosár állott, mely tele volt fa és széndarabokkal. Felrántotta a kosár fedelét, sulyos fa és széndarabokat dobált a képzelt szörny felé. A kályha cserapei nagy zajt ütve hullottak szerteszt.

Az örült asszonyt, midőn hallotta az összetört kályha cserapeinek zaját és látta a belőle kiugró sötétséget, elfogta a delirium. Reszkette állott meg. A félelem kinozta. Szeretett volna menekülni, de lábai megtagadták a szolgálattól. Mintegy tíz percig küzdött így, míg végre akarata legyőzte a belső ellenállást és vadul mintha ostorcsapások kergetnék, úgy amint volt félméletlenül kirohant a sötét siri éjszakába.

Legyen e helyen megörökítve a verseny lefolyásának következő eredménye.

I. 30 km. távversenyre 9 nevező közül elsőnek érkezett 60 perc 25 mp. alatt a debreczeni Rott János, másodiknak 61 p. 57 mp. a Szabó Lajos, egyelőre tagja, 3-iknak 62 p. 37 mp. alatt Magossy Ödön, az egri testgyakorló körének tagja.

II. Vendégek versenyénél I. Rott, II. Bakhó, III. Magossy.

III. Egyleti versenyénél I. Szabó, II. Jósá, III. Pavlovits.

IV. Vegyes versenyénél I. Rott, II. Bakhó, III. Szabó.

V. Lassu versenyénél első Laszgalmer, II. Bakhó.

A főverseny délelőtt tartott meg a tokaji országuton, ennek befejezése után a Koronában volt társas ebéd, onnan a kállói országuton húzódtunk, hova óriási közönség kísért, és az itt lefolyt versenyek után a Sóstóra rándultunk vendégeinkkel az est-ebédhez, ahol a díjak is elnökünk neje önagsága szíves közreműködésével kiosztattak.

A versenyre a debreczeniek jöttek tekintélyes számmal, köztük Bognár Olga, Laszgalmer Nora és Lux Olga k. a.-kal, kik bárhanalunk is megkedveltetnek a hölgyek körében sportunkat! Reszt vettek a miskocziak és a szerencsiek testületleg.

Külön megemlést kíván Nyiregyháza város tisztelgetmő képviselöje azért, hogy a verseny költségéig 100 fittal járult.

A szeptemberi országos gyász a kerékpárosok is lehangolta és a szeptember 18-dikára Debreczenbe tervezett kirándulás ez okból el is maradt.

Azonban október 2-án részt vettünk a debreczeni versenyen, hol szívélyes fogadtatásnak voltunk tárgyai.

A mindinkább rövidülő napok háttérbe szorítják a vasárnapi kirándulásokat, e helyett a nagyobb vállalkozás lép előtérbe.

Az egylet három bator tagja Okolicsányi Géza, Tesier Lajos és Szeszich Béla országos körútra indultak Kassa felé a Tátrát járták be, onnan csaknem Komáromig haladtak, honnan közbejött sajnos okból hirtelen tértek haza.

Nem lehet elegendő kifejezni az egyleti tagok ószinte örömet a 3 tagtárs vállalkozásának sikere felett, csaknem 600 kilométeres utjukban az egylet élénk figyelmé és rokonszenve kíserte, — szűkszávu levelezőlapjait kézzel-keze adva olvastuk, — és midőn fáradságos utjokból tapasztalatokban gazdagon, a természeti szépségekkel elragadtatva, napbarnított arczal haza érkeztek: ószinte óvatios részeseivé tettük. Ejjenek a derek tagtársak!

Ezek voltak a lefolyt év nevezesebb eseményei. És amidőn röviden jelzem, hogy a tagok száma lassankent emelkedik, be is fejezem jelentésemet azzal azonban, hogy a folyó évben óriási feladat vár megoldásra és pedig a versenynapja készítés ügye. A vezetőség hozzá fog látni ez ügy megoldásához és ennek sikerét óhajtva kérem a jelentés tudomásul vételét.

A peleskei nótárius.

Szegény Zajthay István, ha feltámadnál sírodól és ismét megmennél more patrió lóháton az utat Budapestre, de másvilágot látnál. A te sovinszta magyar lelked megütököztött azon, hogy a magyar színházban idegen szerző művel adják. — Pedig hát az az idegen szerző Shakespeare volt. Eredj ma fel Budapestre. Most már nem áll pajtákszomszédságában az egyetlen magyar színház, hanem fényes palatások közül őt emelkedik ki. Csak a színlapot ne olvasd el, nem látod ott már többé a Shakespeare nevét, hanem a Varney, Bisson, Feydeau és Gandillot-ét, nem is láthatod többé Othellót, hanem a Végrehajtot és a Tekenősbekát. —

állott s egyetlen szava sem volt, midőn Felszeghy észrevette. Talán meghunyászkodó gyávaagságával akarta felköltöni ellenfele számalmát.

Felszeghyt, midőn Kendy a kályha mellett megpillantotta, ismét előkapta a düh-roham. A kis lámpát az asztalra téve kivont karddal felé rohant.

Midőn Kendy látta a felé rohanó Felszeghyt a kályha körül szaladni kezdett. Jó darabig kergetőztek, míg sikerült Felszeghynek kardjával a Kendy testét elérni.

A megsebesült tiszt megállott. Erőt vett rajta az életösszött. Odafélezkodott a kályha falához és összetett kézzel könyörgött ellenfelének.

Felszeghy eldobva kardját Kendyhez ment és őt arczul ütötte.

A délvező tiszt gyávaagságát legyőzte az arczultól fölötti szégyen és nyakába ugrott Felszeghynek.

A két férfi sokáig dulakodott, míg végre Felszeghy földre teperte ellenfelét és felémelte eldobott kardját fejét és nyakát vagdosta. Kendy testéből pataként ömlött a vér, lélegzete elállt. Megszűnt élni.

Bajtársának halála lecsillapította Felszeghy háborgó idegeit. Felállott a hullá mellől, bement a másik szobába magára vette köpenyét s egy pillantást sem vetve a még mindig ájultan fekvő asszonyra elrohant.

Az elalélt asszony felébredt ájulásából. Fénytelen szemekkel bambán nézett körül, nem tudta felfogni mi történhetett. Homályosan emlékezett arra, hogy ferjével marakodott, de azt hitte, hogy csak rossz álom. Képzetei összezavarodtak. Csak annyit tudott biztosan, hogy félméletlenül a földön fekszik.

Nyugodt békében jó öreg notárius, ne háborgassa álmaidat azon tudat, hogy Magyarország fővárosa kozmopolita.

* * *

Két estére ismét megnyílt színházunk. Nehány órára beköltözött a jövedy, vidám nótá és a mi a legtrikább, a nagyközönség. Derek műkedvelőink ismét megostromolták közönségünk szívét és be is vettek az óhajtott várat.

Színre Gaál Józsefnek örökszép darabja „A peleskei notárius” került. A választás kitűnő, bár a darab jó szerposztást és ügyes rendezést igényel. Nem kevesebb, mint 44 szereplőt foglalkoztat a mű és így sok próbára van szükség, hogy a kellő összejátek meglegyen. Műkedvelőink mindezen nehezségeket a lehető legnagyobb buzgalommal és igyekezettel küzdötték le és ezért méltán kiérdemelték a közönség hálás tapsait.

A színház mindkét este zsufolva volt. Ilyenkor látszik, hogy van városunknak színpártoló közönsége, csak legyen a mi lakósa. Már pedig a műkedvelők előadásain megjelenési valóságos divattá vált és szinte szánakozunk azon, aki azt mondja, hogy nem volt jelen.

Legjobban örülhet a fényes sikernak az ev. ref. egyház, melynek orgona alapja javára rendezték az előadást. Az alap jelentékeny összeggel szaporodott és ha majd a templomban szólan fog az új orgona, akkorjából műkedvelőink köszönetet olvashatnak ki.

Az est hőse Konthy Gyula ur volt. Nehéz és farszót szerepét a legnagyobb ambícióval tanulta be és oly perfekt művészzel játszotta, hogy bármely hivatásos színésznek dicséretre válnék. Kedves humorával behelizelte magát a közönség szívébe úgy, hogy egyaránt volt része a földsinet és a karzat tapsaiban. Különösen sikerült a hortobágyi jelenetek, továbbá azon jelenete, midőn a színelőadást szétavartja. Rögtönzésekkel, lokális tréfaival, legnagyobb derűtűségben tartotta a közönséget.

Mindenképen méltó partnere volt Okolicsányi Dezső ur Boczur Gazsi szerepében. Midőn a dőlő magyar legény a színpadra lépett, nem egy leánynak megdobbant a szíve. Minden lámpaláz nélkül s oly természetesen játszott, mintha a színészet volna kenyere. A mókákban hű segéde volt Konthy Gyula urnak és ő is méltán kivethette részét a tapsokból.

Tóti Dorka hátaltán és visszataszító szerepét Ronay Jenőné urnó játszotta. A közönség tetszése nem honorálhatja eléggé önfeláldozását.

Valóságilag tapsviharral ödvözölte a közönség dr. Jós András urat, ki Botos gulyás szerepében kabinet alakítást nyújtott. A ref. egyház valóban hálás lehet iránta, ki kora daczára ifjú hévvel állott ki a közönség elé. Fürge bojtárja volt Szabó Lajos úr.

A többi szerep is egytől-egyig kitűnő közönsé volt. Murányi Géza ur három szerepében kötötte le a közönség figyelmét. A harmadik szakaszban, midőn Herman mexikói vőlegény szerepét játszotta, már megjelenésével is zajos derűtséget keltett. Enéket kétszer megismételtette a hálás közönség. Lukács Ilona kisasszony az Isten is színésznőnek teremtette. Színpadi alakkal, temperamentumos játékkal és oly szép hanggal rendelkezik, a milyet színpadon ritkán nyílik alkalmunk hallani. Minden enéket kétszer sőt háromszor is megkeltett ismételnie.

Milotay Gábor és Juhász Sándor urak dőlő szegény legények voltak. Az öt vasas német szerepében Vay Zoltán, Murányi László, Pavolits Sándor, Szlaboczkay Ernő és Murányi Géza, urak jövedvően mókázta. Zsuzsi és Panni szerepében Jós Andrea és Bailay Iza kisasszonyok kedveskedtek.

Szabó László úr, mint Otthelló, adta fényes tanujelét színi tehetségének, míg Desdemona szerepében Maurer Irenke k. a. bájós

megjelenésével és művészi játékával keltett viharos tapsot.

Kitűnő volt Benes Etelka k. a. aki a kikapós birónét játszotta, valamint Irján Etelka k. a. is, ki Fanny szerepében excellált. Hogy Szöllősy Miklós, Elek József, Ujhelyi Sándor, Oltványi Ödön, Pauer Vilmos, Sovány Dezső, Rónay Jenő, Arvay Géza, Bacsó Béla, Márto József, Szabó József urakat és Horváth Ilonka, Sarvay Ilonka, Bailay Iza, Buday Lilike, Csapka Ilona, Lukács Margit és Irma, Szesztay Eszti kisasszonyokat minden dicséret nélkül említem fel, az csak annak tulajdonítható, hogy az összes rátkáron tartott diesérő jelzőimből kifogytam.

A zenekart Kubaeska István ur vervele dirigálta.

Végül lehetetlen meg nem emlékezni az előadás buzgó rendezőjéről Soltész Gyula úrról.

Jenő.

Hirek.

Márczius 15.

Szól az ének, mint a szolozsma, a felhangzó beszédnek, mintha minden szava ima volna, a lelkek ihlettek és felszállnak fohászokkal Istenhez, a magyarok Istenéhez. Minden fohászunknak egy a refrainje: „Isten áld meg a magyart”.

Öltetek ünneplő köntöst. Ünnepe van. A magyar nemzet ünnepe. Ünneplő alkotmányos szabadság kivívásának évfordulóját. Nem is sok idő múlt el azóta. Még maunk között látunk egyeseket, akik átéltek e nagy időt. És mégis az akkori emberek óriásoknak tűnnek fel előttünk. Megfoghatatlannak, hitetlennek találjuk hőstetteiket, köznapi körünkben nem tudjuk megérteni az akkori nagy időkét és nagy embereket.

A köznapság, a tet struggle for life rányomja bélyegét, stigmáját korunkra. Ma már hiába buzdítana egy Petőfi, hiába serkentene a magyar Orpheus, Kossuth Lajos. Könél jobban megmerevedett a szívünk, nem lelkesíti immár semmi.

De mégis van egy napunk, mikor maunkba szállunk. Van egy nap, mikor lelkesedünk, mikor létküzdjük a kozmopolitizmust s hazafiak vagyunk. Az a nap márczius 15.

Ünnepeljük meg e napot. Leiki szemekkel nézzük a magyar Mekka Budapest felé. Egy sír van ott a legdicsőbb magyar ember sírja.

Idézzük szemünk elé az ötven év előtti eseményeket és ha előideinket, hazafiságban utóidéink nem tudjuk legalább bámuljuk meg őket.

Márczius 15-ének méltó megünneplése céljából a polgármester f. hó 8-án a város-háza kisterében d. u. 4 órakor mintegy 40 tágból álló értekezletet hívott egybe, melynek határozatai a következők:

Alkalmi beszédet Bartók Jenő ur ev. ref. lelkész tart, alkalmi költeményt Szabó László ur, ügyvéd jelölt szavall, közreműködnek még a városi dalárda a református dalárdával közösen. Az ünnepély jó idő esetén a város-háza előtti téren, rossz időben pedig a városi színházban lesz megtartva. Este bankett lesz a Koronában abban az esetben, ha a kiküldött bizottság a vendéglő bérliójével megegyezésre juthat. — Az ünnepélyt Benes László polgármester fogja megnyitni és berekeszteni.

— Kinevezések. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Pazár Béla* szegedi állami gimnáziumi helyettes tanát, jelenlegi állomáshelyén meghagyva a IX. fizetési osztály 1200 ftrtal javadalmazott 2-ik fokozatába rendes tanárrá nevezte ki. — A debreczeni itélőtábla elnöke *Keresztessy Gyula* nyiregyházi lakos végzett joghallgatót a debreczeni kir. itélőtábla kerületbe joggyakorlókká nevezte ki.

— A Bessenyei Kör folyó hó 4-én tartotta meg 3-ik házi estélyét a Korona diszteremben szép számú közönség jelenlétében. Előnök Dr. Jós András lépett a podiumra ifjúkori emlékeiről olvasván fel egyet-mást. A közönség élénk érdeklődéssel hallgatta a jóízű, humoros történeteket, melyeknek minden mondata közül felűti a fejét egy-két szellemes dsin, mindenütt ötletesség mindennütt pont. Különös bajt kölcsönöz ezeknek az apró historiáknak, hogy azok nem Fantázia önagysága szüleményei, hanem egytől-egyig megtörténtek, igazak. Ha meg hozzá vesszük a tartalmas történetek görődülékény, tisztá magyar, jóízű, hogy ugy mondjuk Jós félé stílusát, ugy képet alkothatunk maunknak a sikerült felolvasásról. A második szám kvartet volt, dr. Hoffmann Mór, dr. Hoffmann Emil, Juhász Sándor és Friedmann Samu urakkal. Huber „Szózat”-at játszotta precíz, tiszta előadással. A téma variációja teljesen beilicsele a hallgatók érdeklődését. Finom pointozás, tökéletes egybehangzás és az illető hangszakok fölötti feltétlen urakodás jellemezte a hivatott zenészek által köz-tetszés mellel előadott kvartetet. A program harmadik száma *Halasi Piroka* k. a. szavallata volt. Kiss József közméret Jehová-ját adta elő. A drámai erővel megírt költemény *Halasi Piroka* kisasszonyban méltó interpretálóra talált. Kellemes alt hangja, mely a terem rossz akusztikája daczára is teljesen érvenyesült, kiválóan alkalmas a drámaibb jelenetek kidomborítására is, *Halasi Piroka* kisasszony, ki már szép megjelenésével meghódította a közönséget, büszke lehet a Nyiregyházan elhangzott tapsokra, mert ezek valóban nem u. n. udvariassági tapsok voltak, hanem kizárólag minden affektátságtól ment, csaknem művészi szavallatának természetes nyilvánulásai. Reméljük, hogy gyakrabban lesz alkalmunk a műkedvelői nivót jóval meghaladó tehetséget teljesebben megismerni. Last but not least *Bogsch László* úr zongorajátéka következett. Előbbi hangversenyekről ismerjük már *Bogsch László* úr fényes technikáját és tekintélyes zenéi intelligenciáját. Ezúttal *Vallace*: Concert Polka-ját adta elő, melyet az ismételtlen felugó tapsvihart következtében *Chopin*: Scherzo III. darabjával töltött meg. A kitűnően összeállított és fényesen sikerült hangversenyt kedélyes társasvacsora fejezte be.

— Szabolcsmegeye — Párisban. A Párisban a jövő év nyarán rendezendő világkiállítás iránt vármegyénkben is nagyfokú érdeklődés mutatkozik. Erre tekintettel elhatározta a magyarok társas kirándulását az 1900. évi párisi országos világkiállításra szervező központi bizottság, — amelynek élén báró Thoroczkay Viktor hódmezővásárhelyi főispán és Dessewffy Arisztid képviselőhöz ititkár állanak — hogy Szabolcsvármegyére kiterjeszkedőleg Nyiregyházan is alakít egy helyi bizottságot. E bizottság megalakítása céljából *Somogyi Nándor* központi igazgató Nyiregyházára érkezett, s ernykezésebe lépett társadalmunk irányadó tenyezőivel. A kirándulásban való részvétel feltételeit és a kirándulás ismertetését legközelebb adjuk, azonban már ezuttal is jelezhetünk annyit, hogy a vállalat oly sok előnyt nyújt a jelentkezőknek, mikép lehetővé van téve a szerény anyagi viszonyokkal rendelkezőknek is a Párisba való kirándulás.

— Áthelyezés. A m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság *Székely Dezső* nyiregyházi dohányjövédéki segédtszert a jászkeséri m. kir. dohánybevaltó hivatalhoz hason minőségben áthelyezte.

— A Bessenyei Kör igazgató választmánya tegnap délután 2 és fél órakor a vármegyeháza kistermében ülést tartott, amelyen elhatározott, hogy április hóban két házi estély fog rendezetni, egy Nyiregyházan, egy pedig 26—30-dika között Kisvárdán, amennyiben Kisvárdán és környékén sikerül a körbe való demonstrálódó oly mértékű érdeklődést felkelteni, amennyi a házi estély sikerét biztosí-

tandja. Elhatározta továbbá az igazgatóválasztvány, hogy a házi estélyek látogatását megengedi a helybeli főgimnázium 7-8 osztályu tanulói közül azoknak, akiket a tanári kar kijelölend. Több folyó úy elintézés után az újonnan jelentkezett tagok vétettek fel mintegy negyvenen.

— **Nyilvános hálás köszönet.** Az ev. ref. egyház előjárósága a legközelebb megtartott műkedvelői előadás alkalmából hálás szívtel nyilvánosan mély köszönetét fejezi ki első sorban dr. Konthly Gyula urnak páratlan buzgalmaért, aztán a következő urhölgyeknek, u. m.: Bally Iza k. a., Benc. Etelka k. a., Buday Mária k. a., Buday Lilike k. a., Csapky Ilona k. a., Horváth Ilonka k. a., Irján Etelka k. a., Jósza Andrea k. a., Lukács Irina k. a., Lukács Margit k. a., Maurer Irén k. a., Rónay Jenőné urhölgy, Sarvay Ilonka k. a., Szestay Esztké k. a. és a következők urnaknak: Árvay Géza, Baesó Béla, Elek József, dr. Jósza András, Juhász Sándor, dr. Konthly Gyula, Márton József, Milotay Gábor, Murányi Géza, Murányi László, Okolicsányi Deszö, Pauer Vilmos, Pavlovics Sándor, Rónay Jenő, Sovány Deszö, Szabó Lajos, Szabó László, Szabó József, Szlabovszky Ernő, Szöllösy Miklós, Újhelyi Sándor, Vay Zoltán urnaknak, mint szereplők, továbbá ifj. Soltész Gyula urnak, mint rendezőnek, dr. Prok Gyula és Szempák Jenő urnaknak, mint ügyelőeknek, Kubaeska István urnak, mint karnagynak, Vajda Deszö urnak, mint sugónak és végül az ev. ref. dalárdának. Mély köszönetet mond továbbá az ág. ev. testvéregyháznak a népiskola dísztermének átengedésért. Nyiregyháza városnak a színház díjtalan átadásáért. — Török László urnak, mint pénztárosnak és Jakabovics Fanni kisasszonynak, a színházi jegyek elarusításáért. Fogadják az említett min-Invágnak az egyháznak öszinte és szívből fakadó köszönetét közreműködésükért, melylyel a szent ügyet igen nagy részben előbbre juttatni szívesek voltak. Nyiregyháza, 1899. márczius 9. *Az ev. ref. egyház előjárósága.*

— **Kályha.** Mai számunkban véget ér kis irodalmi versenyünk. Nem léptünk fel nagy igényekkel és mégis szép erkölcsi sikert értünk el. Beerkezelt 12 munka, mely közzül negy nem ítötte meg merékünkét és így nyelozat boesátunk közönségünk bírálatá alá. Minden olvasónknak joga van közönséges levelezőlapon szavazni. A három legtöbb szavazatot nyert munkát egy tekintélyes bíráló bizottság döntése alá boesájuk, mely kijelöli a pályadíj nyertesét. Szavazatokat fogadjunk márczius 15-ének déli órájáig. A szavazás eredményét márczius 16-iki számunkban közölni fogjuk. Aléev alatt beküldött szavazatot nem fogadjunk el. Mai kályhánk egy erőteljes kézzel megírt történet, melynek szerzője nyilván az olasz verista iskola hatása alatt áll. A történet, mely az életből van merítve, úgy hisszük lekötő olvasóink figyelmét.

— **Paszab pusztulása.** E hó 6-án Paszabon óriási tűzvesz dult, mely 20 házat és ezek melleképületeit hamvasztotta el. A tűzvesz oka ismeretlen. Mentésről szó sem lehetett a duló szélviharban. Élőállatok, butorok elpusztultak. Szívszokgató látvány volt a károsultak megérkezése Paszabra, kiknek nagy része a nyiregyházi országos vásáron volt. Mint halljuk a vármegye alopánja a mindenüktől megfosztott károsultak részére pillanatnyi segélyképen tekintélyes összeget utalványozott ki.

— **Gyászrolat.** Közéletünk egy hasznos tevékeny tagja, Szabolcsvármegye egyik kitűnő tisztviselője: Eördegh Károly ellenőrfőkönyvelő hunyt el tegnap rövid szenvedés után váratlanul. A közszeretben álló tisztviselő elhunytáról a család a következő gyászjelentést adta ki: Öszve Eördegh Károlynak született szolnokai Jármay Antónia s gyermekei: Béla, Károly és László; özv. Ince Józsefnek szül. Bartholomaeidesz Mária és gyermekei; Bartholomaeidesz János, Bartholo-

maeidesz Gyula; Jármay Jolán, özv. Kaeska Lászlóné szül. Jármay Ida s gyermekei; Jármay László nevelés s gyermekeivel; Jármay Emma férjével Hegesy Barnával és gyermekeivel és Jármay Irén a legméllyebb fájdalom érzelével tudatják a forrón szeretett férj, a legjobb apa, jó testvér, unokaöcs, páratlan sógor és nagybátyának *Eördegh Károly* Szabolcsvármegye ellenőrfőkönyvelőjének, élete 44-ik, boldog házassága 19-ik évében, folyó 1899. márczius 8-án reggeli fél 8 órakor rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hűlt tetemei folyó hó 9-én délután 4 órakor fognak az Új-szöllő-beli halottas házból, az ág. ev. vallás szertartásai szerint, a pazonyi-utcai sírkertbe örök nyugalomra helyezétni. Nyiregyháza, 1899. márczius 8. Áldott legyen emléke s csendes nyugalma! Gyászjelentést adott ki továbbá a „nyiregyházi gazdasági és kereskedelmi hitelintézet is, amelynek az elhunyt felügyelő-bizottsági tagja volt.

— **A telefon szerdán reggel 7 órakor hivatalosan át lett adva a közforgalomnak, melynek fontos és számos előnyökkel kecsegtető tényezőjeként fog szerepelni.**

— **Tűzvesz.** Nyirbátorban, a piac északki részén ismeretlen okból tűz támadt, mely óriási veszéllyel fenyegette a községet, mivel a csaknem orkánserű szélviharban tartani lehetett a község pusztulásától. A csekélyszámu tűzoltóság hiányos műszereivel igazi önteláldozással látott a tűz lokalizálásához, a mi vegre az időközben megérkezett mészárszakai tűzoltók segélyével sikerült is. A tűzvesznek négy épület lett az áldozata.

— **Várkonyi István bűnpere.** A nyiregyházi kir. törvényszék — miként azt már lapunkban megírtuk — felelőségre vonta Várkonyi István gazdag házi ur — hirhedt szocialista agitátor a Szabolcsmegye területén a mult évben oly rohamosan elterjedt szocializmus, s az annak következtében elkövetve lett törvénytelenége miatt mint felbujtót. A hosszu és óriási terjedelmű vizsgálat befejeztetvén, a kir. törvényszék Várkonyi István vád alá helyezte, amit a felső bíróságok is jóváhagytak. E szenzációs bűnpereben a vég tárgyalás április hó 13 és 14-én követező napjára tüzetett ki, arra tekintettel, hogy egy sereg tanu van arra megidézve, akiknek kihallgatása előre láthatlag napokat fog igénybe venni. A vádlottakat Eötvös Károly fogja védeni.

— **Nyilvános nyugtázás és köszönet.** Az ev. ref. egyház előjárósága mely köszönetet nyilvánítja és ezennel nyilvánosan nyugtávanoyzza a közelebről megtartott műkedvelői előadás alkalmából beküldött következő adományokat: Br. Feilitzsch Berthold főispán ur 5 frt, Mikecz Deszö ur 2 forint, Báshy Barna ur 2 frt, Kovács P. Pál ur 1 frt, Kubaeska István ur 1 frt, Vajda Deszö, ur 1 frt, Meszó Elek úr 1 frt, N. N. 4 frt, Lukács Ilonka k. a. gyűjtése 28 frt 80 kr. Egy másik gyűjtésből bejött 7 frt 60 kr., összesen 53 frt 40 kr. Fogadják a nevezettek az ev. ref. egyház köszönetét. Nyiregyháza, 1899. márczius 9. Az ev. ref. egyház előjárósága.

— **Nyilvános számadás.** Az ev. ref. egyház javára folyó hó 5-én és 6-án rendezett műkedvelői előadás alkalmából begyűlt összesen 684 frt 50 kr. Kiadás volt összesen 279 frt 10 kr. E szerint az orgona-alap javára tisztá bevetel volt 405 frt 40 kr. Nyiregyháza, 1899. márcz. 9. *Az ev. ref. egyház előjárósága.*

— **Övodák megnyitása.** A városi közegészségügyi bizottság legutóbb tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a városi övodák e héten kedden megnyitassanak.

— **Adományok.** Az ág. ev. elemi iskolába járó szegényorszu gyermekek felsegélyezésére a Nyiregyházi Takarékpénztár igazgatósága 50 frtot, a Szabolcs Hotelbank igazgatósága pedig 15 frtot adományozott. Fogadják a pénzüntezetek nemes szívű igazgatóságai ez emberbaráti jótéteményeikért az

egyház szíves köszönetét. *Viétórisz Dániel*, gondnok.

— **A nyiregyházi téli gazd. tanfolyamon** mártius 10—20-ig, a midőn a gazd. szak-szanár Erdélyben fog közgazdasági előadást tartani, a szaktárgyakat helyettesse fogja előadni.

— **A helybeli főgymnásim** előadásai 3 napon át szünetelnek, mivel a pedellus gyermeke difteritisben megbetegedet. A termék definciólása azonnal fogananasítva lett, a beteg gyermeket pedig a gymnásiumi épületből elszállították.

— **Adakozások a Szilágyi szoborra.** A máramaros-szigeti reform. főgymnasium volt nagyvezű igazgatójának, megyénk szűlőltjének, Arany Janos tettebuzdítójának, *Szilágyi István*nak M.-Szigeten emelendő szobrára, mint azt nekünk a szoborbizottság jelenti Szabolcsvármegyéből a következő adományok folytak be:

Győréről: Tóth József 5 frt, Zeisler Aladár 3 frt.

Mándokról: Dr. Sziklássy Béla, Vidovich László 1—1 frt.

Nagy-Kállórról: Dr. Bleuer Miklós, Baróthy 1—1 frt, Görömbei Péter 2 frt, Kalmár Ödön 50 kr., Mihálovits J., Mandel Sándor 20—20 kr., N. N. 50 kr., N. N. 1 frt, Nagy Sándor 50 kr. Ref. egyház pénztára 5 frt, Szabó József 1 frt, Takarékpénztár 5 frt, Városi pénztár 5 frt.

Nagy-Varsányról: Fekesházy Gyula 1 frt. *Nyirbátorból:* Előjáróság 1 frt 13 kr.

Nyiregyházáról: Geduly Henrik 2 frt, Kornis Geza, Szöllösy Miklós 1—1 frt.

Tisza-Lókról: Vekerdy Máté 2 frt.

Gácáról: Apróbb adományok 2 frt 67 kr. Baráth Imre 1 frt, özv. Bessenyei Lászlóné 3 frt, Farkas Imre 1 frt, Fránl Samu 2 frt, Ref. egyház pénztára 1 frt, Sikolya Antal 50 kr.

Összesen 97 frt 20 kr.

A fentebb kimutatott adományokért lapunk utján is hálás köszönetet mond a szoborbizottság, s a midőn ezt teszi teljes bizalommal kéri egyszersmind a azon tiszteletket és magánosokat, akikhez gyűjtő ívet küldött, hogy ezt a begyűlt adományokka együtt a szobor-bizottság pénztárnokához t. *Krássai Bálint* úrhoz M.-Szigetre küldeni méltóztatassanak. Szívesen fogad a bizottság adományokat gyűjtő-ív nélkül is és bárkifől is, noha erre első sorban csak a megboldogult nagy tudós tanítványait és tisztelőit szólította fel. De tekintve, hogy a szobor felállítási költségen túl megmaradt összeg egyt, a Szilágyi nevet viselő iskolai alapítvány leend, melynek kamata szegény gyermekek nevelésére lesz fordítva joggal kérheti és kéri is a támogatást a tanügy minden lelkes barátjától. Tudatja továbbá a bizottság hogy a szobor-leleplezés t. évi május 7-én M.-Szigeten leend, mely alkalommal egy emlékfüzet fog kibocsáttatni, a Szilágyi-szobor és a b. e. tudós arczképével és élettrajzával. Benne lesz e füzetben az összes adakozók kimutatása is, és minden nagyobb adakozónak meg fog küldetni. A szobrot *Tóth András* debreczeni szobrász tervezte és készítette. A mű most van öntés alatt.

— **A törvénybíró halála.** Kelemen József jákói törvénybíró Kis-Várdából deszkát szállított. Jáko határában megbokrosodtak a lovai, lerántották a szekerről, s oly szerencsétlenül került a kerekre alá, hogy azok keresztülmentek a fején. Néhány percnyi vergődés után kiszendetett.

— **1900 és a posta.** Nemzetközi szokás, hogy a postahivatalok bélyegzőjén a dátum az esztendő két utolsó évszámával kezdődik. Így például a mai nap dátumát a posta így jelzi: 99 FEB. 28. Már most sok embert gondolkodóba ejthet, hogy a jövő esztendőben, a melylyel a huszadik század kezdődik, hogyan jelzik majd az évszámot, mikor az 1900 két utolsó számjegye láthatólag két vastok zérus. A postán, a hol a rend igazán

CSARNOK.

Édes álmok.

A klubunkban ismertem egy urat, aki azonnal feltűnt mindenkinek, aki csak meglátta. Legelőször ő viselt olyan magas inggallerokat, amelyek szinte a füléig értek s ő találla fel a monumentális nyakraválakat is. A mellényei meg éppen szencziások voltak.

Mindig csak a legdivatosabb helyeken fordult meg: ott volt a színházak bemutatód előadásain s a lófutásokon s nagyon gyakran lehetett egy-egy csinos leányt látni a karján. Meglátszott rajta, hogy olvasatlanul költi a vagonját. A klubban nagyon játszott s egyformán előkelő és közönyös volt mindig, akár nyert, akár veszített. Mindig nagyon nyugodt volt, beszéde szinte elandulitólán halk, egyhangú volt s mozdulatlanul beszélgetett.

A mulató világban sok ilyen embert látni; rendszeren azt hiszik rólok, hogy nagyon élvágyó emberek, pedig inkább csak betegek; nem érzik jól magukat, csak zajban és fényben, zene hangjai mellett, nők és virágok között.

Mikor az utolsó ezer frankos bankjegyet fölvaltotta, életében csak akkor gondolt legelőször arra, hogy vajjon milyen jövő várakozik rá? S mivel nem tudta hamarjában eltalálni, abbahagyta a gondolkozást. Éppen úgy élt, mint azelőtt, míg csak a hitelét teljesen ki nem merítette. Ez néhány hónap múlva bekövetkezett. Egy reggel azt tapasztalta, hogy a barátai már nem kölcsönöznek neki, a szabója nyugtalanodik s számlája mindenütt a lehetőségig meg van terhelve.

Tapasztalnia kellett, hogy ő vele is úgy bának, mint a kalandorokkal; az ismerősei ha meglátták, kikerültek, a nők pedig, óh, a nők! — egyszerűen meg sem ismerték. Bukása különben elég gyors volt. Eladta a bútorait, néhány száz frankot kapott értük s elment a klubba — szerencsét próbálni. Reggel, mikor hazament a szállóba, nem volt egy fillérje se, sőt még csak nem is remélhette, hogy valahonnan pénzt fog szerezni.

Harminczöt éves volt. Nem tudott semmit és nem értett semmihez. Nem tudta elképzelni, hogy delután három óra előtt az embernek hogyan lehet az agybol fölkelni? De bármit akart volna is a szegény: nem is dolgozhatott volna, hiszen a már tizenöt év óta tartó éjszakázás úgy tönkretelte az idegét, hogy minden munkára képtelen volt.

A büszkesége nagyon hamar megtörtött: előkelő koldus lett, s működése terül a klubot választotta ki. Minden este tizenegy órakor pontosan feljött a klubba, nézte a játékosokat, esetleg jó tanácsokat is adott, de ő maga persze nem játszott. Mikor aztán valamelyik játékos sokat nyert: utána ment, s a legudvariasabb formában 5 frankot kért kölcsön. Természetesen senki sem tagadta meg tőle. Erre aztán annyira rászoktak, hogy a nyérő fél már kérés nélkül be se várva átadta neki az öt frankot. Udvariasan megköszönte, de olyan előkelően, mintha nem is szegénylené.

Nem kell azonban azt hinni, hogy a „kölcsön” kapott öt frankot csak egyszer is elkártyázta. Amint a pénzt megkapta, elment, s egy negyedóra múlva ismét visszatért. Aztán megint nézte a játékosokat, vagy pedig meledgett a kálya mellett. Egy este soha sem kért egymásután kétszer is öt frankot.

Ldövel azonban a ruhája nagyon megkopott, a kalapja is nyomorúságos volt, a cipője kirepedt, s az ingére nem lehetett ránézni. Elkövetkezett a tél is, és felsőkabát nélkül járt a klubba. Már nem igen tudtuk elszenvadni, s többen emlegették, hogy ki kellene utasítani. Nem volt hozzá lelke senkinek, — az azonban gyakran megesett, hogy senkitől sem kapott öt frankot. Ha ez egymásután két nap ismétlődött: harmadnap már könnyezve kért valakitől öt frankot.

Egy este valaki nagyon sokat nyert, s egy húsz frankos aranyt dobott oda neki:

— Ezt azonban csak oly föltétellel adom, ha elmondja, hogy mit csinál mindennap az öt frankjával?

Nem szégyenkezett, s nem habozott egy percig sem.

— Mért ne mondanám el? . . . De előbb adjanak egy szivart. Nos, ha kíváncsiak: szívesen elmondom. Már csak azért is, mert legalább azt látom, hogy valaki megis csak érdeklődik irántam. . . . Azt ugy-e tudják, hogy nagyon gazdag voltam? Résem volt minden élvezeten. S aztán kegyetlen dolog esett meg velem: a sors már akkor elvonta előlem a tálat, amikor még éhes voltam. Mit csináljak tehát? gondoltam magamban. S azt határoztam, hogy álmaimban élvezem azt, amit ébren nem élvezhetek.

Igy van a dolog. De ezt ugy-e nem értik? . . . Hát várjanak, majd mindjárt megmagyarázom. Nekem különös ábrándozó tehetségem van. Mikor még gyermek voltam, „arról fogok álmodni, hogy fehér hajón utazom, két tengeren, s fölfedezek egy olyan szigetet, amelyen a homok aranyból van.” Csakugyan ezt is álmodtam. S ez a különös képesség ma az egyetlen vigaszom; ha nappal rossz dolgom is van: legalább éjjel boldog vagyok. Mikor azután tönkre mentem, s nem tudtam többé mazától elaludni: kénytelen voltam orvoshozhoz folyamodni. Minden este, vagy is inkább minden reggel, amikor innen hazamegyek, morfint fekszenek a karomba, a bőröm alá, s azután a legszebb leányokra gondolok, akiket csak valaha ismertem, s a legkedvesebb kalandokra, amelyeket valaha átéltem. S azután mikor elalszom: viszontlátom ezeket a leányokat, s újra átélem a kalandjaimat. De a morfint pénzért adják. Nos, amint önök nagyon jól tudják, minden este megszereztem öt frankot. Ebből három frankba kerül az orvoságom, s két frankba a hólnapi ebédem. Amint megvásárolom a morfint, visszajövök ismét ide, mert otthon a lakásom hideg van, s itt igen előkelő, igen vidám társaságban töltöm az éjszakáimat. Ime, ilyen az életem: ébren koldus vagyok, álomban nábob. . . . Nos, uram, sajnálja a húsz frankot vallomasmért? Talán megért annyit.

Aztán elhallgatott: majd ismét megszólalt:

— De néha, ha nem tudok morfint szerezni, akkor szinte megőrülök: a halál után vágyom, s gyilkolni szeretnék! . . .

. . . . Egy éjjel a klub gazdája behívtá a szobájába, s gombornán így szólt hozzá:

— Úram, nekem már nagyon sokan panaszkodtak. Az ön külseje nem olyan, hogy ebben a társaságban megjelenhetne; unják már a kérégetés! is. Kérem, ne jöjjön többé ebbe a házba!

Ránézett a klub gazdájára, s nyugodtan így szólt:

— Lám, elfelejtéd, hogy felével ezelőtt kétszáz ezer frankot nyertél tőlem.

— Eh, nem erek rá sokat értekezni, itt van húsz frank vigasztalásul!

A pénzt elfogadta, s aztán fejét lehajtva, lassu léptekkel elment a klubból. Elment három gyógyszerárba, s mindenütt morfint vett három frankért. Aztán hazament abba az igen szegényes szállóba, amelyben lakott.

Másnap halva találták az ágyában. . . . Valószínűleg szép álma volt: utóljára látogatást meg azok a szép nők, akiket ismert, s bizonyára élete legszebb napját álmodta újra végig.

Az ágya mellett pedig az éjjeli asztalkán egy pohár vízben egy sárga rózsát találtak.

Különfélék.

A legmagasabb kegy. Rossini, a Sevillai borbély hírneves szerzője 1831-ben Spanyolország fővárosában járt, a hol mindenféleképp

űnneptették. Az udvar is „legfelsőbb” jóakarattal fogadta a nagy zenészt, Agudó bankár, a kinek nagy tekintélye volt az udvarnál, bemutatta őt VII. Ferdinánd királynak is. A király szenvedélyes dohányzó volt és szájában örökké egy hatalmas havanna-szivart volt. Mikor Rossini fogadta, akkor is ilyen szivart szopogatott. Miután ő felsége katolikus Rossini-nal pár szót váltott, különös kegyet akart iránta tanusítani és a félig összerágott, nyálás szivarvégét kivéve szájából, mosolyogva nyújtotta a művész fele Rossini-ni mélyen meghajlotta magát és csak mozdulatával jelezte, hogy nem bírja a dohányt, soha életében nem szivarozott. Mária Krisztina királyné, ki a közelében állt, a zenésznek a következőket sugta fülebe:

— Nem jól teszi, hogy visszaütisja. Oly megtiszteltetésben részesült, a milyennel nem sok ember dicsekedhetik.

És Rossini magában valószínűleg így felét:

— Köszönöm a szíves megtiszteltetést.

A törpék birodalmában. Lloyd, a híres angol utazó, ép most tért vissza középafrikai utjáról, melyet két színes kísérőjével s néhány terherhordóval megtett. Legnevezetesebb eseménye ez utoljában a középafrikai őserdőknek átkutatása s a törpék birodalmának megfelfedezése. Mult évi október hó 1-én érte el a Kongó államoknak a Semliki folyán mellett fekvő Beni nevű állomását s belepett az őserdőbe, melyben 20 napot töltött s val törpékre bukkant. Minél tovább maradtak a kis karavántól, annál jobban érezték magukat. Csak egy ízben történt, hogy az őserdő kellő közepén, Hoenga fájja mellett, Lloydot a törpék nagy száma fogta körül, kik nála látogatást tenni akartak. Elmondták, hogy immár öt napja követik titokban a karavánt. Nyáron félénkek voltak s beszédközben eltakarták arcukat. Lloyd az éjszakát az ő farkukban töltötte el. Másnap a törpék fejedelme megengedte, hogy egy tizenöt egyénből álló csoportot lefenyképezhessenek. De: miután nem akartak nyugton maradni, lehetetlen volt jó képet készíteni: megengedték azonban hogy testüket megmérjék. Egyetlenegy se nagyobb, mint egy méter s húsz centiméter: de mind nagyon jól vannak kifejldve: a nők nem oly erősek ugyan, mint a férfiak, de azért szintén arányosan vannak növe. Erejük bántalmok; karjaik s lábaik gyönyörűen ki vannak fejldve. Ugy a férfiak, mint a nők majdnem egészen meztelenek: csak faherekből készült övet hordanak. Fegyverzetük lándzsá, ij és mergett nyilak: de daczára e fegyverzetüknek, nagyon bekeszteredő. Nomádok módjára ide s tova vándorolva élnek s az éjeleket kicsi, 60—90 czm. magas kunyhókban töltik.

Oroszlánvadászát Angliában. A willesdeni mezőségen (London mellett) Mr. George Sandernek nagy állatsereglete van, melyet részint mutogat, részint tenyészési célokra használ s a szaporulatból busásan pénzel. A napokban meghívta néhány barátját s velük körutat tett a ketreczek közt, mikor egy borzalmas láрма és ordítás azt jelezte, hogy valami rendkívülinek kellett történnie. A tigrisek, parducozok, farkasok, hiénák borzalmasan ordítottak és átvölöztek, közbe-közbe az elefantok trombitáltak. Volt rá okuk, mert hogy, hogy nem, kiszabadult az állatsereglet leggyönyörűbb példánya, egy nagy-szerű afrikai oroszlán. Mr. Sander össze-gyűjtötte embereit s az eltűnt királyi vad keresésére indult velük. Meg is találta egy szomszédos mezőségen, hol fociballt szoktak játszani. Az volt a szerencse, hogy az oroszlán nem rég azelőtt ebédelt, meg pedig hatalmas étvágygyal, s atalosan égett a lóhasul, minek következtében boldog hangulatban volt. Kedélyesen sétálgatott az utcán, s elhaladt egy vén asszony mellett, kire rá

sem nézett, de a ki annak dacára halála volt rémülve. Azután a vasuti töltés felé vette útját, hol a személyzet utólréte s bekerítette. Vagy tizen puskákkal mentek ki, hogy szükség esetén leterítsék, de erre nem volt szükség. Az első sorban Sanger állt legkiprobáltabb idomítóival, kik lassóval voltak ellátva. Egyszerre nyolcezer dobta a panyvát az oroszánra, meg is fogták, s vissza is vezették a ketreczebe. Az oroszán csoport sem ellenkezett nyugodtan ment vissza. Így folyt le a willesteni emlékezetes oroszlanvadászat.

Amerikai milliomasok. Az amerikai milliomasokról de Norvins nemzetgazdaságilag és társadalmilag érdekes egy tanulmányából a következő adatokat közöljük: „A new-yorki ötödik Avenue 45 nagyszerű palotái között csak négy van olyan, melyekben gyermekeket találni lehetne; még pedig 804. szám alatt William Rosseveltnek négyet, 858 szám alatt Isaac Sternnek kettőt, 857. szám alatt George Jay Gouldnál ötöt s 840 szám alatt John Jacob Astornál egyet, egészben tehát tizenkét gyermeket 45 családban; de Norvins egyetlenegy gazdag amerikai nőt nem ismer, ki valamely férfihez tisztán csak a tehetségei, vagy lelke nemessége miatt ment volna nőül. Mindig a czim, a társadalmi állás volt az irányadó tényező. A leginkább kitüntetettek mindig angol, vagy francia arisztokraták voltak. Gould kisasszony, aki Castellane grófnővé lett, 75 millió dollár hozományt kapott. A kisasszony, ki Marlborough hercegnővé lett, 50 millió dollár hozományban részesült. A legjobb társaságból való amerikaiak vették el Ah Fongnak, a volt kínai kulinak a leányait tisztán azért, mert Honolulu királya ő rá bízta az ópium-monopóliumot. Ah Fong 15 gyermeke (13 leánya s 2 fia van) mindegyikének több millió dollárnyi hozományt adhat. Kiencz a leányai közül még kapható . . .” Ez a jó utmutatás az olyanok számára, kik el-elhatványuló czimereiket újból megaranyoztatni kívánják . . .

Váljunk el! Egy francia statisztikus legújában megállapította, hogy Európában az elvadások ijesztő mérvben szaporodnak. Alig van ország, hol ez az aggasztó jelenség fel ne merült volna, miről a következő összehasonlító tabella tanuskodik, mely százalékok-

ban tünteti fel a válások számát minden 100,000 házasság után:

Ország.	A válások száma	
	1881—86	1887—94
Németország	69.1	77.6
Ausztria	19.4	19.7
Magyarország	30.4	30.5
Románia	52.2	73.1
Olaszország	11.3	10.6
Franciaország	75.9	80.9
Anglia	7.4	7.0
Skócia	13.0	16.7
Svájc	20.8	22.5
Belgium	31.9	43.0
Hollandia	12.1	18.3
Norvégia	28.6	31.6

Legkevesebb elvadás történik tehát Angliában, hol még némi apadás is konstatálható. Franciaországban a nép állhatatlan jellemvonásához kepest, a házaspárok is gyorsan megelégednek az oltár előtt tett fogadalmakról; ez az ország az elvadások hazája. Szaporodott az elvadások száma Belgiumban 11.1-el, Németországban 8.5-el, Romániában 20.8-al, mely utóbbi ország az elvadások szaporulata tekintetében a legnagyobb rekordot érte el. Ugy látszik, hogy a románok ebben is utánozzák a franciaikat. A mi hazánkat illeti, sajnos, itt is szaporulat észlelhető, mit a fentartással járó küzdelmek fokozásának lehet tulajdonítani.

A „Gésák” szerzője a törvénytől.
A világhírű „Gésák” szövegének írója: James Davis, a ki írói álneven mint Owen Hall ismeretes, — kénytelen volt ugy megjelenni a londoni törvénytől, mint vagyonbuktott. A híres szerző kihallgatása meglehetősen vidáman folyt le.

— Ön nagy sikereket elért színműről, Davis ur. — mondta a bírő.

— Ugy látszik, nem, minthogy idekerültem.

— Az igaz, de mostani állapotának vajmi kevés köze van az ön színpadi sikereihez. Ön többet keresett egy év alatt hatvanezer forintnál.

Ugy van, legalább néhány éven át.
— 1897 márczius óta százezer frtnál többet elveszített a loversenyeken.

— Az igaz,
— Sőt még egy versenylovat is vett.

— Bocsánat, annak versenylóvá kellett volna lennie, de nem lett; egyetlen egyszer futott, mire engem a közönség kifűtyölt, először életemben. Arra aztán nem fizettem ki a loárát,

A tárgyalásból végezéssel az derült ki, hogy James Davis ur 170.000 frtnál többet vett be két év alatt, de kiadásai még ezt is meghaladták körülbelül harmincezer forinttal.

Ahol nincsennek aszfalt-betyárok. Koreában az a szokás, hogy naplemente után és éjjel csak nők járhatnak az utcán, a férfiak pedig naplemente után egy órával az utcán kemény büntetés terhe alatt nem mutatkozhatnak. A gyengébb nem tehát Koreában az esti órákban szabadon csatlakozhat az utcán és késő éjjelig maradhat rokonainál vagy ismerőseinél, anélkül, hogy az utcán — mint nálunk — kellemetlen megszólitásoknak vagy üldözéseknek volna kitéve.

Piaczi árak.

— Márczius 8. —

Buza	9.25	9.30.
Rozs	7.30	7.40.
Árpa	5.60	5.70.
Zab	5.70	5.75.
Tengeri	4.30	4.40.
Paszuly	—	—
Szesz literenként	17 1/2	68 1/2.

Kiadó szoba.

Egy szépen butorozott tágas utcai szoba azonnal kiadó. Tudakozódhatni pazonyi-utca 61. szám alatt.

Hirdetmény.
A debreczeni közrak-tárban
400,
azaz négyszáz métermázsza
zabos-bükkönyöm
van eladó,
melyből kevesebb mennyiséget is adok.
Debreczen, Hatvan-utca.
Suhajda József.

REINER FLÓRA
NŐI DIVATÁRÚSNÓ.
Főüzlet: DEBRECZEN, Kossuth-utca 6.
Fiókülzet! NYIREGYHÁZÁN, Pazonyi-utca,
Maár-féle ház, a volt „Európa” szálloda tőzsomszédságában.

Szíves tudomására hozom a nagyérdemű helybeli és vidéki közönségnek, hogy Nyiregyháza, Pazonyi-utczán, Maár-féle házában debreczeni üzlettemmel kapcsolatos

női és gyermek kalapárú üzletet

nyitottam és már az idén tavaszra raktáramat a legdivatosabb női modell és gyermek-kalap ujdonságokkal igen dúsán ellátam. Igyekeznii fogok, hogy Debreczenben már kivított jó hírnevem itt is érvényre juttassam.

Szükségét láttam annak, hogy helyben egy elegánsabb, finomabb női divatárú fiók-üzletet létesítsek, mivel itt eddig egy kizárólagos ilyen üzlet nincs.

Mint divatárúsnó szakértelmem és elősmert izlésemnél fogva a legmesszebb menő igényeket is kielégíteni főtekrévésem leend, kérem a n. é. közönség pártfogását.

Elvem mérsékelt árak mellett elegáns, finom árúkkal szolgálói. Gyász. kalapokat 1-2 óra alatt elkészíték és ilyeneket készen raktáron is tartok

Tisztelettel
Reiner Flóra
női divatárúsnó, Debreczen és Nyiregyháza.

20-6-2